

Analýza trenéra Mgr. Jiřího Tesaře, který u týmu po půl roce končí aneb pohled na roveňský fotbal po skončení sezóny 2014/2015....

Skončil další rok mistrovského fotbalového života v Rovni. TJ Sokol Roveň obsadil v okresním přeboru deváté místo s pětatřiceti body, s odstupem pouhých čtyř bodů od sestupového místa, sousední Litětiny s 9 body a hrozivým skóre 25:105 opouštějí po mnoha letech dokonce III. třídu a padají až do „pralesní“ IV. třídy. Takže pro nejednoho fotbalového fanouška velké Dolní Rovně závěr: „žebrota, jasná zpráva, fotbal v Rovni jde do kytek...“. TJ Sokol Roveň prožil těžké jaro, neskutečný počet marodů, enormní zatížení mladíků fungujících střídavě v okolních

dorosteneckých týmech i v zápasech našeho béčka či áčka. Po podzimu skončil u mužstva trenér František Franc, který jednoznačně odešel z toho důvodu, že se kádr zužoval, rostl věkový průměr, neviděl perspektivu. Výbor přivedl nového trenéra, profíka, Jirku Tesaře. Ten vedl celý půlrok tým jak nejlépe mohl, bohužel při absenci až osmi hráčů ze základu toho nešlo moc dokázat. U týmu končí, logicky. Odvedl dobrou práci, ale Roveň za současného stavu není ten tým, který by splňoval jeho představy, tým, který by mohl zvednout výš. Na rovinu, Jirky Tesaře je v Rovni za současného stavu, pokud není k dispozici odpovídající kádr, ambice či chuť něco dokázat, škoda... Odvedl v Rovni profesionální práci, ukázal jak by se mělo poctivě trenérské řemeslo dělat. Na závěr jeho angažmá není od věci požádat ho o podrobnější analýzu jeho půlročního působení v Rovni, možná i o vyjádření, která se nebudou všem úplně líbit, nebudou s nimi všichni souhlasit, ale možná můžou být i poučením či výzvou, mohou někoho zdravě nabudit..

Jirko, v úvodním rozhovoru jsi před jarem mluvil o tom, že angažmá v Rovni bylo pro Tebe velkou výzvou. Můžeš popsat v čem a jak se (ne)splnilo Tvé očekávání?

Vzhledem k původnímu rozhovoru s Milanem Cimflem byla velká výzva s týmem postoupit. Kádr na papíře obsahoval spoustu jmen a i postavení v tabulce bylo pozitivní. Navíc tým vedl zkušený trenér Franta Franc. Očekávání se samozřejmě nenaplnilo.

Na Memoriálu Miroslava Hemerky v Rovni 25. 12. 2014 s předsedou Ing. Milanem Cimflem, dohoda o trénování v Rovni byla stvrzena

Pojďme si probrat jednotlivé související aspekty, co bys k nim řekl, na rovinu otevřeně...

Podmínky pro přípravu: Na okresní přebor super. Tělocvična, umělá tráva, tartan, i když v malém provedení, ale opravdu super. I pomůcky na úrovni. Tohle by mohl závidět kdekterý tým v kraji.

První trénink se konal pod vedením Mgr. Jiřího Tesaře 10. 1. 2015 na umělce za sokolovnou

Kádr mužstva: No, tak tady je to na dlouhé povídání. Jak jsem uvedl výše, na papíře spousta jmen, ale skutečnost trochu jiná. Myslím si, že se podařilo na začátku přípravy dát do kupy slušný počet. Ale kvantita musí být ve fotbale podpořena kvalitou, kór, když se o něco hraje, respektive se chce o něco hrát. Bylo super, že kluci chtěli makat a ti, co chodili, tak makali a já byl naprosto spokojený. Zápasy v přípravě nebyly podle mých představ a cíl postupu jsem začal vnímat velmi vzdáleně. Nebyl jsem přesvědčen, že kvalitou na to máme. To jsem také řekl i na výboru. Nicméně soutěž se rozjela docela dobře a v jednu chvíli to vypadalo, že by se o postup mohlo skutečně hrát. Po pár zápasech to bylo zase naopak. Hráli jsme o záchranu. Jednou větou ke kádru. Kvalita na postup nebyla a nakonec nebyla ani kvantita. Zde však musím podotknout, že ve větší míře za to mohlo zranění mnoha hráčů.

Výbor, spolupráce s výborem: Všechny lidi, co tam jsou, respektuji, s nikým jsem neměl žádný konflikt. Jsem rád, že jsem tyto lidi poznal. Bohužel, budu kritický. Až na výjimku Pavla Herbsta (Podzima). Ten je asi jediný, kdo dokáže chápat dnešní pojetí hry. A taky je jediný, kdo se o dění v týmu zajímá. Mám na mysli kontakt výbor-trenér. Nebýt tohoto člověka, tak fotbal v Rovni asi skončí. Spolupráce tedy spíše nebyla, než byla. Ještě musím zmínit Kopra, člověka, na kterého jsem se mohl vždy spolehnout. Už aby byl ve výboru.

Koncepce výboru, stanovené cíle: Tady je velké mínus. Výbor musí mít stanovené cíle i koncepci a z nich vycházet. A ne na jeden rok, ale minimálně na dva. Víím, že se to lehce povídá a hůře realizuje. Navíc výbor musí i samotného trenéra nějak kontrolovat, řídit, usměrňovat, vést – jednoduše s ním komunikovat. Tady jsem necítil z jejich strany vůbec zájem ani žádný tlak.

Výbor oddílu kopané TJ Sokol Roveň – Ludvík Motyčka, Ing.František Mikuláš, Ing. Milan Cimfl, Pavel Herbst, Ing. Tomáš Hála

Hráči, přístup, ambice: Zde si vážím všech, co chtěli makat, a když na to herně neměli, tak prostě dřeli. Snažil jsem se, aby každý na hřišti prodal co nejvíce svých předností a u ostatního to nahradil srdíčkem. Kvalitu tak někteří hráči nahrazovali nasazením. Na začátku přípravy jsme měli jako tým ambice postupové a každý k tomu tak přistupoval. Bohužel, vzhledem k již uvedeným zraněním kvalitních (dle názoru jiných) hráčů a k neustálým nutným změnám v sestavě se tyto ambice vytrácely.

Co bys řekl k jednotlivým hráčům? Sice jsem zde byl pouze půl roku, ale mohl bych ke každému napsat sloh 😊 Musím to zjednodušit. Balda – velmi kvalitní brankář, který kdyby potrénoval brankářské dovednosti, zachytá si v klidu mnohem vyšší soutěž; Óňa – hráč, který chce být platným a maká za každou cenu, myslím, že chytil formu a patřil k nejlepším; Pepa – jasný dirigent se zkušenostmi, jemu nebylo

potřeba něco dlouho vysvětlovat, mrzí mě ty jeho výkyvy – hlasité nadávky na hřišti; Luboš – ne zrovna hráč s fotbalovými pohyby, ale neskutečný dřič a týmový hráč, který nic nevynechá; Štěpán – jako dorostenec super, dostal šanci na beku a tu nepustil, rád jsem s ním pracoval, pokud bude mít dobré vedení, může si také zahrát výš; Píďa – byl jsem rád, že nám vypomohl, když bylo potřeba, tréninky s týmem mu chyběly; Majkl – je to hráč, který když vidí, že něco má smysl, je schopný se kousnout a makat, je fotbalovej a v kvalitním týmu může jen růst; Kolas – srdcař, dřič, týmový hráč, je to fotbalista a dokázal tým hecovat; Důša – na zbrklosti jsme sice ubrali, ale nikdy nebude hráčem s klidem řešícím herní situace, když je dobře naveden, dokáže zahrát výborně, ale to platilo vždy poločas, když byl na mé straně ☺ rád jsem s ním pracoval, na hřišti nikdy nic nevynechal; Absa – fotbalovým myšlením asi nejzkušenější na hřišti, byl zvyklý brát vše na sebe, a to ho trochu brzdilo, pro mě univerzál, který zahrál dobře všude; Mady – také jeden z nej hráčů, byl schopnej makat za druhé, v hlavě to má srovnaný a ví, ale ty jeho úlety směrem k rozhodčím byly zbytečné; Šándy – hráč, který v sobě něco má, ale je snadno ovlivnitelný negativními vlivy, musí získat psychickou rovnováhu; Komár – laxní přístup ho limituje, tréninková morálka nula, pozitivní je, že se dokázal omluvit; Brnis – vzhledem k tomu, jaký preferuji fotbal, se těžko dostával do základu, nemám mu co vytknout, vždy se snažil odmakat trénink i zápas; Roman - chtěl makat vždy naplno, bohužel pokud se něco nepovedlo, hned mu to ubralo, hráč v jeho letech by měl brát některé věci v klidu a ne se nervovat; Šejba – v přípravě makal a bylo vidět, že má velký zájem, jeho výkony v zápasech však nestačily, má velké srdce; Kašpi - určitě hráč, který patřil do základu, byl poctivý a dobře se s ním pracovalo, dobře chápal a nebyl pro něj snad v ničem problém. na hřišti na mě působil dvěma dojmy - 1. když makal, byl skvělej a schopnej odehrát snad kdekoliv 2. když se mu nechtělo, nebyl platnej. Těchto momentů však bylo mnohem méně než těch prvních 😊 jednou větou - když ho fotbal baví je fotbalistou. Láďa Mile a slepice – no coment. Ještě zveřejnění docházky, pro některé k zamyšlení. Celkový počet, včetně zápasů 58. Vezmu to od první místa: kopr - 47; šándy - 46; kašpi - 43; óňa, důša - 42; balda - 40; štěpán - 37; šejba - 35; pepa - 33; luboš, kolas - 32; absa - 31; brnis - 30; mady - 27; ostatní. majkl ze 17 - 14x ano, roman - 31; komár - 12; píďa - 10; láďa a slepice - no coment

Hráčům z béčka, kteří za nás nastoupili, byť i na minutku, děkuju za výpomoc. Nikdo mě nezklamal☺!!!. **Něco k jednotlivým (ne všem...) zápasům.** Tady je to

jednoduché. Jediný zápas, ve kterém jsem byl hodně zklamaný, byl v Bohdanči. Zde se kluci na spoustu věcí slušně řečeno vykašlali. Já kladu každému na srdce, že prohrát může každý, ale se ctí. Takže zápas odmakám, a pokud je soupeř lepší, tak to uznám a odcházím s čistým svědomím. Jinak domácí zápasy byly hnacím motorem a paradoxně i zápasy, které jsme dohrávali v deseti. V oslabení jsme vždy zvládli zápas takticky dohrát. Když se chce, tak to jde.

Konečné umístění ? Každý chce vyhrávat. Kdo nemá touhu po vítězství, těžko dosáhne velkých cílů. Takže na jednu stranu zklamání a na druhou za současného stavu i zadostiučinění, že se soutěž udržela. Tady není třeba nic jiného komentovat.

Fanoušci v Rovni: Musím pochválit. Zápasy doma se nám hrály výborně. Nikdy jsem neslyšel žádné nadávky a urážky, ale nevím, jestli to nebylo tím, že jsem byl vždy na druhé straně ☺))) Z mé strany všem díky.

Úroveň servisu pro fanoušky (občerstvení, web, zápasový program, vybavení na hřišti – časomíra, rozhlas-ne.... atd.) Jedním slovem – paráda. Občerstvení – pivo, limo a párek, to stačí na každý fotbal (vím, že toho v nabídce je mnohem víc ☺). Web i program – to je pro fanoušky velké plátno informací, přehled, statistiky, hodnocení, glosy, atd. – to musí každý nadšenec fotbalu jen kvitovat. Roveňský poločas (ROPOLO) – super věc a díky tobě Míro je to velké plus. To může kdekdo závidět.

Po půl roce končíš. Jak ze svého pohledu hodnotíš své působení v Rovni. Najdeš nějaká pozitiva, nebo lituješ, že jsi do Rovně vůbec šel? Pozitivní je pro mě jakákoliv nová zkušenost. I když je negativní, vždy Vás může posunout dál. Svého působení určitě nelituji, ba naopak. Poznal jsem nové lidi a získal nové super kamarády. To je v životě hodně důležité. Neodcházím ve zlém a budu moc rád, když si na mě ještě někdy Roveň vzpomene.

Nebylo škodou i to, že tě výbor nezískal jako hrajícího trenéra? To je těžké nyní hodnotit. Vím jistě, že klukům jsem jako trenér mohl dát víc z lavičky než ze hřiště.

Jak vidíš perspektivu fotbalu v Rovni, na čem je třeba zapracovat co nejrychleji? Parta těch co chodí pravidelně, je výborná. A úspěchu lze dosáhnout jen díky partě, protože fotbal je kolektivní hra. Kluci dokážou táhnout za jeden provaz a to je klíčem k úspěchu. Pokud chcete ale vyhrávat a útočit na mety nejvyšší, je

třeba mít i kvalitu. Možná přijde s hráči, kteří nemohli kvůli zraněním. Fotbal v Rovni se dá posunout dál, ale ne za současného stavu. Do kádru je potřeba dostávat mladé hráče, jako byl třeba Štěpán i ten Šándy a jeho brácha Majkl.

Co bys doporučil svému nástupci? To je těžká otázka. Záleží, jaké bude složení týmu, jaké budou cíle. Jedno doporučení však mám. K hráčům je potřeba v dnešní době přistupovat lidsky, brát na zřetel jejich životní situace a podle toho k nim individuálně přistupovat.

S hrajícím trenérem béčka Milanem Rojkovičem

Co bys vzkázal, na závěr hráčům, funkcionářům a sponzorům i divákům Sokola Roveň na závěr. Nikdo z nás není profesionál, to znamená, že si musíme umět užívat chvílky, které si chceme fotbalem krátit. Vždyť tento čas můžeme věnovat svým blízkým a rodinám, tak proč se stresovat fotbalem, když se chceme bavit. Samozřejmě, všem přeji i zdravíčko a spokojenost v životě.

Dnešní trenérské řemeslo má svá pravidla, předepsané licence. Jakou soutěž můžeš aktuálně trénovat? Mám licenci na všechny soutěže, mimo profesionálních. Nemohu tedy trénovat první ani druhou ligu. I když v dnešní době studují profesionální licenci někteří trenéři ligových týmu i při výkonu svého povolání ☺

Poznal jsem Tě osobně jako špičkového trenéra mládeže v Tesle Pardubice, měl jsem tu čest dělat vedoucího týmu starších žáků, které jsi posunul zpět do žákovské ligy. Osobně jsem přesvědčen, že v duchu hesla „nejlepší trenéři k mládeži“ je Tvé potencionální místo v kádru trenérů FK Pardubice. Co na to

říkáš, láká Tě tato práce? Díky za lichotivá slova. Práce s mládeží mě vždy moc a moc bavila. Pokud bych vzal v potaz dorost, tak bych se nebránil. U těch malých špuntů, prcků a žáčků jsem strávil téměř 18 let a to mi zatím stačí 😊. Občas vidím trenéry, jak nechají ve frontě 10 prcků a než jeden oběhne slalom a třeba vystřelí, tak ostatní jen čekají a to mě popravdě stále drásá u srdce.

TJ Tesla Pardubice, SŽ-2005 Jiří Beran (asistent trenéra.), Jiř Tesař (hlavní trenér), Jaromír Pýcha (vedoucí mužstva)

Máš jasno o svém budoucím trenérském působení? Chci vždy pracovat naplno a to mně bohužel v Rovni ke konci sezóny chybělo. Nezáleží mi ani tak na soutěži, jako na lidech, kteří se kolem fotbalu pohybují. Pokud je cíl, který si tým dá reálný, a chce po trenérské linii pomoci, rád pomůžu.

S kapitánem TJ Sokol Roveň Ing. Martinem Koláčkem našel trenér společnou řeč

Jeden z posledních tréninků pod vedením Jirky Tesaře, malá účast hráčů v závěru jara je jedním z důvodů pro rozhodnutí skončit v Rovni...

Zápas v Opatovicích by se neodehrál bez kluků z béčka. Skončím, odcházím, nemá to smysl, honilo se hlavou trenéra Jirky Tesaře...

Jirko, díky. Ať se Ti daří a někdy zase zdar někde na fotbale ve vyšších soutěžích. Nápodobně. Sportu zdar a fotbalu zvlášť, Jirka Tesař

Závěrem jedna poznámka: V posledních deseti letech udělali všichni kolem fotbalu v Rovni obrovský kus práce na vylepšení areálu. Zlepšila se kvalita hrací plochy, která je pravidelně udržována a kropena, máme sítě za brankami, časomíru, natřené zábradlí, udržované lavičky, vynikající tréninkové podmínky i tréninkové pomůcky či vybavení. Za to všem zainteresovaným jednoznačně patří obrovský dík. Bohužel, co chybí, jsou lidé ochotní pomoci, zapojit se na poli sportovním. Tím, že nejsou lidé chybí mimo jiné i mládež hrající doma, v Rovni. Mladí kluci po elévech musejí odcházet hostovat jinam a vytrácí se jejich vztah k mateřskému klubu. Výbor zajistil od roku 2010 v osobě Franty France a nyní Jirky Tesaře trenéry divizní úrovně. Bohužel si toho někteří mladíci neváží, a bez vztahu ke svému klubu z Rovně odcházejí, nemají zájem posunovat fotbal ve své rodné obci zase o kousek dál a výš....Srdcaři typu Bohouše Kučery, Ludvy Motyčky, Milana Cimfla, Vaška Melce, Pavla Herbsta, Radka Krále či Milana Rojkoviče, kteří vždy chtěli být s Rovní víc prostě nejsou... Nebo jsou? Každý, především z řad rodičů mladých hráčů ochotných zapojit se je vítán! Věřme, že bude líp a fotbal v Rovni bude žít dál. K radosti nás všech!

Připravil 18.6.2015 J.Pýcha